

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie radcy prawnego J.P.

ukaranej z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 28 ust. 6 i 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2010 r. i in.

w przedmiocie wniosku o wznowienie postanowienia Sądu Najwyższego z 30 stycznia 2018 r., sygn. SDI 107/17, oddalającego kasację jako oczywiście bezzasadną od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z 13 czerwca 2017 r., sygn. akt [...], utrzymującego w mocy orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [...]. z 8 listopada 2016 r., sygn. akt [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej, w dniu 20 sierpnia 2025 r.

stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę do Izby Odpowiedzialności Zawodowej

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Izby Radców Prawnych w [...] orzeczeniem z 8 listopada 2016 r., sygn. [...] uznał radcę prawną J.P. winną 2 przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 28 ust. 6 i 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z 2010 r. i za pierwszy z nich orzekł karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 6 miesięcy oraz dodatkowo na podstawie art. 65 ust. 2 b ustawy o radcach prawnych orzekł zakaz wykonywania patronatu na czas 2 lat.

Uznał również ww. winną drugiego z zarzucanych jej czynów i za ten czyn orzekł karę pieniężną w kwocie 5.000 zł.

Następnie po rozpoznaniu odwołania ww. radcy prawnej Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie orzeczeniem z 13 czerwca 2017 r., sygn. [...], utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Po rozpoznaniu następnie kasacji obwinionej Sąd Najwyższy, orzekający w Izbie Karnej Sądu Najwyższego, postanowieniem z 30 stycznia 2018 r., sygn. SDI 107/07 oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.

W dniu 30 lipca 2025 r. do Izby Karnej Sądu Najwyższego wpłynął wniosek ukaranej H.P. o wznowienie postępowania kasacyjnego i sprawa została zarejestrowana pod sygn. I KO 98/25.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Izba Karna Sądu Najwyższego z mocy obecnie obowiązującej ustawy z 8 grudnia 2017 r. (tj. z dnia 2 kwietnia 2024 r. - Dz.U. z 2024 r. poz. 622) nie jest właściwa do rozpoznania ww. wniosku. Właściwą do jego rozpoznania z mocy przepisu art. 27 a § 1 pkt 1 *tiret* 2 ww. ustawy o Sądzie Najwyższym jest Izba Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego. Z treści przywołanego przepisu bowiem wynika, że do właściwości Izby Odpowiedzialności Zawodowej należą bowiem m.in. sprawy rozpatrywane przez Sąd Najwyższy w związku z postępowaniami dyscyplinarnymi prowadzonymi na podstawie ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166 oraz z 2023 r. poz. 1860). Niewątpliwie opisana w części wstępnej uzasadnienia zapadłego orzeczenia sprawa spełnia kryteria, których mowa w przywołanym przepisie.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w części dyspozytywnej nn. postanowienia.

[WB]

[a.ł]

